

Forfatter: Winther, Christian

Titel: Mit Hjem

Citation: Winther, Christian: "Mit Hjem", i Winther, Christian: *Poetiske Skrifter*, udg. af Oluf Friis , 1927-29, s. 213. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-winterchr01val-shoot-workid84534/facsimile.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Forfrosne her og slingre;
Vi kan knap røre Harpens Stræng
Med vore valne Fingre.

Kom snart, saa skal Du bare see,
Du Dronning i det Grønne!
Hvor hvert et Blomsterbarn vil lee,
Som næppe nu kan skjønne.
Knap tindre dine Øine blaae,
Og dine Kinder gløde,
Før Jubelsang fra hver en Vraa
Vil strømme Dig imøde.

Da vil Du bringe Lægedom
Til mangt et saaret Hjerte,
Sød Balsam til det ene, som
Jeg veed, har nok af Smerte.
O, gjorde Du dets Byrde let,
Og gav det Fred og Lise,
Jeg vilde aldrig blive træt
I Sangen Dig at prise!

MIT HJEM.

Du kjender vel det lille, skønne Land?
Omkring dets Kyst sig snoer det salte Vand,
Luunt Bøgeskoven skygger, og fra Muld
Sig Hvedeaxet skyder op som Guld.
Du kjender det? o, *der*, kun *der*
Kan Livets Sorg og Fryd mig vorde kjær!

Du kjender vel den lave, stille Bo?
I Stuen er der Fred, i Kamret Ro.
For Vindvet vifter Lindens brede Blad,
Og Spurven quiddrer, Solen smiler glad.
Du kjender den? o, *der*, kun der
Jeg drømme kan og faae min Drøm saa kjær!.

Du kjender vore Fædres gamle Vang,
Saa rig paa stolte Minder, Sagn og Sang?
Hvis Alvorsstemme vækker i mit Bryst
En Længsels Smerter og en Veemods Lyst?
Du kjender den? o, *der*, kun der
Jeg føler mig paa Jord meest Himlen nær!

SANGFUGLEN VED OEHLENSCHLAGERS
GRAV.

De lagde ham ved Vintertid i Graven;
Men kjære Hænder fletted ømt af Blade
En fyldig Krands, at smukt det skulde lade,
Som var det Vaaren selv, der bragte Gaven.

Men næppe aanded Mildhed over Haven,
Saa kom en lille Fugl, een af de glade,
I Krandsens tørre Løvværk tog den Stude
Og sang: Min Rede? *her* just vil jeg lav'en.

I visne Løv jeg sidde vil og synge,
Mens Skoven med de friske Knopper pranger;
Jeg i hans søde Slummer vil indslynge